

се бори съ Австрия въ Адриатическото, и то вече не за надвѣсъ въ конкуренция, а за животъ или смърть.

Погледната отвѣтъ, Италия е прѣдимно земедѣлческа страна. Прѣобладающата днесъ всесвѣтска тенденция, а именно индустриталната, която обикновенно принася по-голѣми и по-бързи печалби — е засъгната, сравнително слабо, въ сѣверна Италия. Главнитѣ прѣчки на индустрията въ Италия сѫ, прѣди всичко, бѣдността ѝ отъ къмъ сурова материя и липсата на каменни въглища — лишения, на които само отчасти помага почвата и прилагането на хидравлическата сила.

Келкото и да сѫ развити *внешната и транзитна търговии* на Италия, правителството полага усили и дори непосилни грижи за развоя на *внешната си търговия*. Направения отъ 1875 г. до днесъ прогресъ, обаче, съвсѣмъ не е завиденъ. Така: вноса въ 1875 г. вълизалъ на 1.181,540,438 лева, а износа — на 1,073,745,324 лева. Прѣзъ 1908 г., респективно: 2,913,300,000 и 1,729,300,000! Трѣбва да добавимъ, че прѣзъ 1907 г. износътъ е билъ малко по-голѣмъ: 1,948,868,310 лева, срѣщу все нарастващъ вносъ: 2,880,668,312! Внася се най-вече, по деградиращъ редъ: памукъ, коприна, каменни въглища, машини, храни, желѣзо, дървенъ материалъ, химически продукти, кожи, вълна, риби, мѣдь, бронзъ, инструменти, вълнени и копронени платове, бои, памучни платове, сѣмена, скѣпоцѣнни камъни, тютюнъ, хартии, кафе, добитъкъ и т. н., а се изнася (все по деградиращъ редъ): коприна, памучни и копринени платове, кожи, химически продукти, зейтинъ, конопъ, дървени и сламенни издѣлия, сирене, плодове, вино, яйца, ядки, сира, мраморъ и ала-бастръ, желѣзопжтни вагони, книжни издѣлия, оризъ, пасти, зарзватъ, добитъкъ, памучна прѣжда, автомобили и цинкъ.

Отъ дѣржавитѣ по вносъ първо място заема Германия (521 милиона), послѣ иде Англия (500900000), Съ-